

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011120
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321011120.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných D. Q., nar. XX. P. XXXX v L., trvale bytom F., P. XXX/XX a N. O., nar. XX. Y. XXXX v A., trvale bytom Q. N., N. XXXX/X, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 5. mája 2022, č. k. 17T/82/2021-1548, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 166 Trestného poriadku s poukazom na rozsudok Okresného súdu Galanta z 2. marca 2022, č. k. 17T/82/2021-1374 právoplatný vo vzťahu k obžalovanej D. Q., nar. XX. P. XXXX vo výroku o vine dňa 2. marca 2022 a vo výroku o ochrannom dohľade dňa 18. marca 2022 a vo vzťahu k obžalovanej N. O., nar. XX. Y. XXXX vo výroku o vine dňa 2. marca 2022 a vo výrokoch o ochrannom dohľade a ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou dňa 18. marca 2022, sa obžalované D. Q., nar. XX. P. XXXX v L., trvale bytom F., P. XXX/XX a N. O., nar. XX. Y. XXXX v A., trvale bytom Q. N., N. XXXX/X, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

odsudzujú:

obžalovaná D. Q.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 a § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam súd obžalovanej ukladá trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona per analogiam súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest prepadnutia veci:

a) zaistených v rodinnom dome, so súpisným číslom XXXX, na adrese F., v obci X.:
- mobilný telefón zn. Nokia bez zadného krytu a bez SIM karty, IMEI: 359742065712124,

- sklenená nádoba s náhubkom (bongo),
- igelitové sáčky rôzne veľkosti,
- igelitové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky,
- injekčná striekačka s piestikom prázdna so zataveným koncom plus 1 ks igelitové vrečko,
- plastová fľaštička s neznámym obsahom (detská fľaša na mlieko),
- 1 ks injekčná striekačka s piestikom so zataveným koncom,
- 1 ks alobal,
- 1 ks igelitové vrecúško s obsahom neznámej bielej látky,
- kuchynská váha zn. baurer, stopa č. 11 - 1 ks igelitový sáčok malý so zvyškami neznámej sušiny,
- igelitové vrečko prázdne,
- 1 ks igelitový sáčok malý so zvyškami neznámej sušiny,

b) zaistených v rodinnom dome na ulici X. XXXX v Q., so súpisným číslom XX:

- mobilný telefón zn. Honor, Dual Lens, IMEI: 864597039211552, IMEI: 864597039213061, s prasknutým zadným krytom, v puzdre,
- vrečko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom,
- vrečko s tlakovým uzáverom s dvoma dózami,
- prázdne plastové vrecká s tlakovými uzávermi,
- prázdne plastové vrečko s tlakovým uzáverom,
- modrá prázdna plastová striekačka, obal z alobalu,
- kĺbová výživa MSM,
- poznámkový blok,
- mikroténové vrečko s bielou kryštalickou látkou,
- plastový sáčok s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho prášku s párom gumených rukavíc,
- injekčná ihla v obale, alobal,
- papierová krabička s alobalom, vizitkami, plastovými lyžičkami, plastovým vreckom s tlakovým uzáverom s bielym kryštálom,
- kozmetická taštička hnedej farby na zips s obsahom 3 zapaľovačov, plastovými vreckami, skúmavkou s neznámou látkou zabalenou v papieri,
- krabička s nápisom Kamagra a tabletami,
- sklenená fajka,

c) zaistených pri osobnej prehliadke obžalovanej:

- 1 ks papierová trubička,
- 3 ks alobalu.

obžalovaná N. O.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 a § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam súd obžalovanej ukladá trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona per analogiam súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest prepadnutia veci zaistených v rodinnom dome so súpisným č. XX na adrese F. W. č. X, v obci X.:

- mobilný telefón zn. Huawei fialovej farby v béžovom zatváracom puzdre, prasknutý v zadnej časti,
- mobilný telefón zn. Motorola čiernej farby, IMEI: 354626/22/450583/8, IMEI 2: 359453/16/450583/4 v puzdre zn. Samsung,
- mobilný telefón zn. Samsung v puzdre, IMEI: 354626/22/450583/8, 2: 359453/16/450583/4,
- mobilný telefón zn. Redmi, puknutý v zadnej časti,
- plechová krabička zelenej farby uzamknutá,
- plastová tuba s nápisom Vita, s obsahom bielych tabliet v počte 14 ks,
- 8 ks plastových uzatvárateľných vreciek s pozostatkom - stopami bielej kryštalickej látky,

- ružové látkové vrecúško s obsahom uzatvárateľných plastových vreciek s pozostatkom kryštalickej bielej látky,
- uzatvárateľné plastové vrečko s obsahom alobalu, v ktorom sa nachádza zelená sušina,
- červený zošit s písomnými poznámkami,
- sklenená nádobka s otvorom, obhorená, s modrou koncovkou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest prepadnutia vecí - peňažné prostriedky v sume 575,- EUR, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke na adrese F. W. č. X, X., dňa 13. 04. 2021.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil obžalovanej D. Q. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd ďalej obžalovanej D. Q. uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia v napadnutom rozsudku označených vecí s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva štát. Okresný súd tiež napadnutým rozsudkom podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej D. Q. uložil ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

2. Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanej N. O. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím ustanovenia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd ďalej obžalovanej N. O. podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia v napadnutom rozsudku označených vecí, ďalej podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia vecí - finančnej hotovosti vo výške 575,- EUR s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva štát. Okresný súd tiež napadnutým rozsudkom podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej N. O. uložil ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

3. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol poukazujúc v zmysle § 166 Trestného poriadku na rozsudok Okresného súdu Galanta z 2. marca 2022, sp. zn. 17T/82/2021 a uznesenie Krajského súdu v Trnave z 12. apríla 2022, sp. zn. 6To/33/2022.

4. Okresný súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej D. Q. odôvodnil tým, že zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a žiadnu priťažujúcu okolnosť, a preto v súlade s ustanoveniami § 38 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody z pätnásť rokov na trinásť rokov a štyri mesiace. Okresný súd sa nestotožnil s argumentáciou obžalovanej, že v jej prípade je potrebné aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda riadne vedenie života pred spáchaním trestného činu, pričom poukázal na celkom osemnásť priestupkov, ktoré obžalovaná spáchala na úseku cestnej premávky. Okresný súd ďalej aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, ktorého aplikáciu odôvodnil vyhlásením obžalovanej o jej vine a uviedol, že trestná sadzba trestu odňatia slobody od desať do pätnásť rokov sa tak upravila na trestnú sadzbu od šesť rokov a osem mesiacov do trinásť rokov a štyri mesiace. S prihliadnutím na osobu obžalovanej, jej rodinné pomery a možnosť jej nápravy okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby upravenej podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy jej priznanie, ďalej skutočnosť, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná ako aj vek a zdravotný stav maloletých detí. Okresný súd ďalej uviedol, že neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože nižší trest odňatia slobody by vzhľadom na závažnosť trestného činu nepostačoval na nápravu obžalovanej. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na možnosť styku obžalovanej s jej maloletými deťmi v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, aby obžalovaná s deťmi nestratila kontakt a aby jej návrat do spoločnosti bol čo najplynulejší, čím odôvodnil zaradenie obžalovanej do ústavu s takýmto stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd zároveň uviedol, že obžalovanú nemohol zaradiť na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia z dôvodu, že spáchala obzvlášť závažný zločin na viacerých osobách, a preto je nutné, aby pocítila dôsledky svojho konania a bola zaň dostatočne potrestaná tak, aby sa v budúcnosti vyvarovala obdobného alebo takého istého správania. K trestu prepadnutia vecí okresný súd uviedol, že obžalovaná s uložením tohto trestu súhlasila, potvrdila, že jej veci patrili a boli použité na spáchanie trestného činu, pričom nemala výhrady voči vlastníctvu vecí. K ochrannému opatreniu okresný súd uviedol, že jeho uloženie je nevyhnutné v prípade páchatelov obzvlášť závažných zločinov a toto je súčasťou nútenej postpenitenciárnej starostlivosti na dovŕšenie nápravy páchatelov takýchto trestných činov.

5. Okresný súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej N. O. odôvodnil tým, že zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Okresný súd nepriznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona s odôvodnením, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je možné len vtedy, ak si páchatel chorobu neprivedie sám a súčasne vtedy, ak by existovali objektívne okolnosti, pre ktoré ochorenie u páchatela vzniklo, čo ale nie je prípad obžalovanej, keďže táto si svoju závislosť spôsobila výlučne sama. Okresný súd ďalej obžalovanej nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a poukázal na podmienené zastavenie trestného stíhania obžalovanej pre prečin podľa § 171 Trestného zákona s určením skúšobnej doby do 31. mája 2020 s tým, že obžalovaná krátko po uplynutí skúšobnej doby spáchala prejednávany skutok a zároveň na odsúdenie obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 11. januára 2021, ktorým bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a ktorý trestný rozkaz bol obžalovanej doručený dňa 5. marca 2021, teda podľa názoru okresného súdu obžalovaná minimálne od 5. marca 2021 až do dokonania prejednávaneho skutku dňa 13. apríla 2021 nevedla riadny život. Okresný súd ďalej uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/156/2020 bolo obžalovanej doručené dňa 1. apríla 2019, pričom obžalovaná s vedomím jej trestného stíhania minimálne od mesiaca august 2020 páchala trestnú činnosť, pre ktorú je aktuálne trestne stíhaná. Okresný súd ďalej uviedol, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej o jej vine a s tým súvisiacu aplikáciu ustanovení § 39 ods. 2 písm. d, ods. 4 Trestného zákona obžalovanej ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od šesť rokov a osem mesiacov do pätnásť rokov. Okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, pričom zohľadnil priznanie obžalovanej, jej predchádzajúcu skúsenosť s drogami vyplývajúcu z odpisu registra trestov ako aj skutočnosť, že časť trestného činu spáchala počas skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 1T/156/2020, pričom vzhľadom na dokonanie aktuálne stíhaného trestného činu dňa 13. apríla 2021, teda po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 11. januára 2021, sp. zn. 1T/156/2020, ktorá nastala dňa 16. marca 2021, obžalovanej nemohol ukladať súhrnný trest vo vzťahu k jej odsúdeniu predmetným trestným rozkazom. K výmere trestu odňatia slobody vo vzťahu k už odsúdenému D. či obžalovanej Q. okresný súd uviedol, že obžalovaná O. už bola dvakrát stíhaná za drogovú trestnú činnosť a aktuálne je na okresnom súde stíhaná za ďalšiu drogovú trestnú činnosť v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/5/2021. K nemožnosti aplikácie ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona okresný súd poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanej Q.. K zaradeniu obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do stavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia okresný súd uviedol, že tak rozhodol podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona, pretože má za to, že náprava obžalovanej je možná aj v takomto stupni stráženia a doplnil, že obžalovaná nie je agresívny typ a zvlášť nebezpečný zločinec, uvedomila si potrebu abstinencie od drog a prejavila snahu sa vyliečiť a počas konania neurobila zbytočné prietahy v konaní, a preto na tieto skutočnosti pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody prihliadal. K trestu prepadnutia vecí okresný súd uviedol, že obžalovaná s uložením tohto trestu súhlasila, potvrdila, že jej veci patrili a boli použité na spáchanie trestného činu, resp. v prípade finančnej hotovosti išlo o výnos z trestnej činnosti, pričom nemala výhrady voči vlastníctvu vecí. K ochrannému opatreniu okresný súd uviedol, že ho obžalovanej uložil vo výmere dva roky vzhľadom na jej predošlé trestné stíhania pre drogovú trestnú činnosť. Vo vzťahu k ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou okresný súd poukázal na závery znaleckého posudku, z ktorého vyplynulo, že obžalovaná je závislá ako aj na ustanovenie § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, podľa ktorého je možné ochranné liečenie uložiť osobám, ktoré spáchali trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

6. Po vyhlásení napadnutého rozsudku si obe obžalované ako aj prokurátor ponechali lehotu na podanie odvolania.

7. Obžalovaná N. O. následne odvolanie podala prostredníctvom svojho obhajcu a uviedla, že toto podáva proti výroku o treste. Obžalovaná uviedla, že okresný súd mal v jej prípade aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného poriadku, a to že obžalovaná spáchala trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Obžalovaná poukazuje na závery znaleckého dokazovania, podľa ktorého je drogovo závislou osobou, pričom ide o duševnú chorobu. Obžalovaná ďalej uvádza, že drogovú trestnú činnosť páchala za účelom uspokojovania svojej drogovej závislosti a získavania prostriedkov na jej uspokojenie, čo je potrebné považovať za negatívny dôsledok tejto choroby. Vo vzťahu k argumentácii okresného súdu obžalovaná uvádza, že Trestný zákon nevyžaduje, aby si páchatel chorobu nespôsobil sám, a preto podľa jej názoru odôvodnenie okresného súdu pre nepriznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nemá oporu v zákone.

8. Vo vzťahu k nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona obžalovaná uvádza, že v čase páchania stíhaného skutku bola bezúhonná a trestný čin začala páchať päť mesiacov pred jej odsúdením trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 11. januára 2021, sp. zn. 1T/156/2020. Obžalovaná v tejto súvislosti namieta, že všetky znaky aktuálne stíhaného trestného činu boli naplnené predtým, ako jej bol doručený predmetný trestný rozkaz, pričom ustanovenie § 37 písm. m) Trestného zákona hovorí o spáchaní trestného činu a nie o jeho dokonaní. Okresný súd mal preto podľa názoru obžalovanej aplikovať ustanovenie § 36 písm. j) Trestného zákona a nie priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Obžalovaná ďalej uviedla, že nevidí zásadný rozdiel medzi jej osobou a obž. D., ktorému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, a preto je toho názoru, že aj jej mal byť uložený trest odňatia slobody v rovnakej výmere. Obžalovaná preto navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zmenil vo výroku o treste a obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

9. Odvolanie proti napadnutému rozsudku následne prostredníctvom svojho obhajcu podala aj obžalovaná D. Q. a v odvolaní uviedla, že toto podáva voči výroku o treste, a to pokiaľ ide o jeho výmeru. Obžalovaná ďalej uviedla, že doposiaľ nebola odsúdená za žiadny iný trestný čin a nebola ani za žiadny iný trestný čin trestne stíhaná a pokiaľ ide o priestupky, tieto spáchala na úseku cestnej premávky, pričom doplnila, že v deviatich prípadoch nebola pripútaná bezpečnostným pásom, v troch prípadoch nemala požadované doklady a v štyroch prípadoch prekročila najvyššiu povolenú rýchlosť. Obžalovaná si uvedomuje počet spáchaných priestupkov, na strane druhej je ale názoru, že vzhľadom na ich miernejšiu závažnosť vo svojom súhrne nedosahujú takú intenzitu, aby pre potreby ukladania trestu na jej osobu nebolo možné nahliadať ako na osobu, ktorá pred spáchaním trestného činu viedla riadny život. Obžalovaná preto zastáva názor, že okresný súd mal aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

10. Obžalovaná D. Q. ďalej uviedla, že v jej prípade sú splnené podmienky na aplikáciu ustanovení § 39 ods. 1 a § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, podľa ktorých by jej mohol byť uložený trest odňatia slobody nie kratší ako päť rokov. Ďalej uviedla, že je matkou dvoch maloletých detí, a to mal. D. S. nar. v roku XXXX a mal. S. Š., nar. v T. XXXX, pričom maloletá D. S. má závažné genetické ochorenie, a to cystickú fibrózu, čo si vyžaduje, aby bola neustále v sterilnom prostredí. Obžalovaná musí s maloletou D. S. denne absolvovať tri inhalácie a na jej liečbu mesačne vynakladá nad rámec úhrad poskytovaných zdravotnou poisťovňou viac ako 80 EUR. Obžalovaná ďalej poukázala na to, že na otcov maloletých detí sa spoliehať nemôže, pretože otec mal. D. S. je toho času vo výkone väzby s predpokladom uloženia dlhoročného trestu a otec mal. S. Š. bol napadnutým rozsudkom odsúdený spolu s ňou na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Obžalovaná uviedla, že počas výkonu väzby sa jej matka p. G. Q. starala o mal. D. S., avšak z dôvodu problémov s chrbticou sa nebude môcť postarať aj o maloletú S. Š. a táto bude musieť byť počas výkonu jej trestu odňatia slobody umiestnená do ústavnej starostlivosti. Obžalovaná ďalej uviedla, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že trestnou činnosťou nezískala majetkový prospech nad rámec uspokojenia základných životných potrieb, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť či hodnotnejšiu hnutelnú vec a nemá žiadne úspory. Obžalovaná preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a pri uložení trestu jej zohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, zároveň aplikoval ustanovenie § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona a uložil jej trest kratšieho trvania, ako jej bol uložený napadnutým rozsudkom.

11. Obžalovaná D. Q. odvolanie podané prostredníctvom svojho obhajcu aj sama doplnila osobitným podaním, v ktorom uviedla, že si veľmi dobre uvedomuje závažnosť situácie, v ktorej sa nachádza.

Obžalovaná opätovne poukázala na zdravotný stav svojej dcéry D. S. ako aj zdravotný stav svojej matky G. Q., ktorá by sa mala počas výkonu jej trestu postarať o dcéru D. S.. Obžalovaná ďalej zopakovala, že sa pokúsila zabezpečiť starostlivosť o jej druhú dcéru S. Š. prostredníctvom rodičov otca tejto dcéry, k čomu sa títo postavili odmietavo, preto jej zrejme neostane nič iné, ako maloletú S. Š. umiestniť do náhradnej ústavnej starostlivosti, keďže matka obžalovanej starostlivosť o obe dcéry obžalovanej nezvládne. Obžalovaná preto uviedla, že by bola nesmierne vďačná, za akékoľvek zníženie jej trestu.

12. Prokurátor odvolanie proti napadnutému rozsudku nepodal.

13. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

14. Podľa § 317 ods. 3 Trestného poriadku Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

15. Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

16. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

17. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

18. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

19. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

20. Krajský súd na základe riadne a včas podaných odvolaní, ktoré podali oprávnené osoby /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

21. Odhliadnuc od záveru vysloveného v bode 20, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné, krajský súd musel pristúpiť k zrušeniu celého napadnutého rozsudku a sám rozhodnúť rozsudkom z dôvodu, že okresný súd napadnutým rozsudkom duplicitne rozhodol o uložení ochranného dohľadu obom obžalovaným ako aj o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou obžalovanej Zuzane Križanovej.

22. Krajský súd upriamuje pozornosť okresného súdu na to, že okresný súd už rozsudkom zo dňa 2. marca 2022, č. k. 17T/82/2021-1374 obžalovanej D. Q. podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok a obžalovanej N. O. podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky a zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Krajský súd podotýka, že obžalované proti predmetnému rozsudku síce odvolanie podali, avšak žiadna z obžalovaných odvolaní nenapadla uvedené výroky. Vzhľadom na uvedené predmetné výroky nadobudli právoplatnosť dňa 18. marca 2022 márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania. Zároveň krajský súd podotýka, že uznesením z 12. apríla 2022, č. k. 6To/33/2022-1448 bol rozsudok okresného súdu zo dňa 2. marca 2022, č. k. 17T/82/2021-1374 zrušený len vo výrokoch o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k oboch obžalovaným, z čoho potom vyplýva, že pokiaľ okresný súd opätovne rozhodol o uložení ochranného dohľadu obžalovaným a vo vzťahu k obžalovanej N. O. aj o ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou, jeho postup nemá oporu v Trestnom poriadku.

23. Krajský súd ďalej uvádza, že poukaz na ustanovenie § 166 Trestného poriadku v napadnutom rozsudku nespĺňa náležitosti podľa citovaného ustanovenia. Podľa § 166 Trestného poriadku Súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže. Okresný súd síce v napadnutom rozsudku uviedol § 166 Trestného poriadku, avšak nepoukázal na súvislosť s právoplatnými výrokmi o vine obžalovaných, ďalej s právoplatnými výrokmi o ochrannom dohľade uloženom obžalovaným a vo vzťahu k obžalovanej N. O. aj na súvislosť s právoplatným výrokom o ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou.

24. Pokiaľ by sa krajský súd pokúsil revidovať len časť napadnutého rozsudku, vznikla by tak situácia, že by vo vzťahu k obžalovaným stáli popri sebe prvotný rozsudok okresného súdu zo dňa 2. marca 2022, ďalší rozsudok okresného súdu zo dňa 5. mája 2022 a napokon rozsudok krajského súdu. Z dôvodov uvedených v bodoch 22 a 23 preto krajský súd pristúpil k zrušeniu celého napadnutého rozsudku (t. j. rozsudku okresného súdu z 5. mája 2022, č. k. 17T/82/2021-1548) a sám rozhodol týmto rozsudkom.

25. Vo vzťahu k zaradeniu obžalovaných do ústavu na výkon trestu odňatia slobody okresný súd napadnutým rozsudkom u obžalovanej D. Q. rozhodol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona a u obžalovanej N. O. podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona, pričom obe obžalované zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný sú aplikáciu odlišných ustanovení Trestného zákona v napadnutom rozsudku bližšie neodôvodnil, pričom krajský súd zastáva názor, že u oboch obžalovaných - ak už okresný súd chcel obžalované na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia namiesto do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia - mal okresný súd aplikovať rovnaké ustanovenie, a to ustanovenie § 48 ods. 5 Trestného zákona, a to per analogiam. Dôvodom na taký postup je skutočnosť, že pokiaľ okresný súd u oboch obžalovaných pri ukladaní trestu odňatia slobody aplikoval ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, potom je správne aplikovať aj ustanovenie § 48 ods. 5 Trestného zákona per analogiam, podľa ktorého Pri zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b).

26. Krajský súd ďalej okresnému súdu dáva do pozornosti, že pokiaľ pri ukladaní trestu aplikuje ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, nejde o úpravu trestnej sadzby, ako to okresný súd uvádza v napadnutom rozsudku. Okresný súd správne v prvom kroku upravil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody u obžalovanej D. Q. pri prevahe poľahčujúcich okolností z 15 rokov na 13 rokov a 4 mesiace. Ani u jednej z obžalovaných okresný súd nezvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, teda táto ostala nezmenená vo výmere 10 rokov. Upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody u obžalovanej D. Q. je tak od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov a u obžalovanej N. O. ostala nezmenená od 10 do 15 rokov. Aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam znamená, že okresný súd v druhom kroku znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda neukladal trest odňatia

slobody v upravenej trestnej sadzbe od 6 rokov a 8 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiacov u obžalovanej D. Q., resp. do 15 rokov u obžalovanej N. O., ale uložil trest pod jeho dolnú hranicu.

27. Krajský súd ďalej vo výroku o treste uviedol, že obžalovaným ukladal trest odňatia slobody v znení účinnom do 30. apríla 2022. Okresný súd takto postupoval, čo vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, avšak určenie znenia Trestného zákona, pokiaľ sa tento medzičasom zmenil, je potrebné vyjadriť nielen v odôvodnení rozsudku, ale aj vo výroku o treste.

28. Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej D. Q., že jej mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život sa krajský súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, avšak okresnému súdu vytyka nedôslednosť pri oboznamovaní evidenčnej karty vodiča, pretože z jej obsahu, ktorý krajský súd oboznámil aj na verejnom zasadnutí vyplýva, že obžalovaná D. Q. pred spáchaním trestného činu spáchala priestupkov na úseku cestnej premávky 11. Odhliadnuc od uvedeného ale aj krajský súd zastáva názor, že počet spáchaných priestupkov, aj keď iného druhu ako je stíhaný skutok, svedčí o postoji obžalovanej k plneniu jej povinností ako účastníka cestnej premávky a v konečnom dôsledku bráni vysloviť záver, že obžalovaná pred spáchaním trestného činu viedla riadny život.

29. Krajský súd sa tiež zaoberal možnou aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k obžalovanej D. Q., a to s poukazom na skutočnosť, že je matkou dvoch maloletých detí posudzujúc najlepší záujem dieťaťa. Maloletá D. S. sa však narodila v mesiaci C. v roku XXXX a maloletá S. Š. v mesiaci T. XXXX, pričom otcom maloletej S. Š. je už medzičasom odsúdený G. D., z čoho potom vyplýva, že obžalovaná D. Q. trestnú činnosť začala páchať v čase, kedy už bola matkou jedného dieťaťa a zároveň druhé dieťa počala v čase, kedy trestnú činnosť už páchala, a to s mužom, ktorý je spolupáchatelom stíhaného trestného činu. Za týchto okolností potom podľa názoru krajského súdu obžalovaná nemôže byť oproti iným páchatelom zvýhodnená len preto, že je matkou dvoch maloletých detí, pričom na takýto záver krajského súdu nemohli mať vplyv ani zdravotné ťažkosti matky obžalovanej, ktoré vyplynuli z listín predložených obžalovanou a oboznámených krajským súdom na verejnom zasadnutí, z ktorých vyplýva, že matka obžalovanej sa nebude môcť počas výkonu trestu odňatia slobody obžalovanou postarať o obe maloleté deti obžalovanej.

30. Vo vzťahu k poukazu obžalovanej D. Q., že pred spáchaním trestného činu nebola trestne stíhaná krajský súd len poznamenáva, že z lustrácie Generálnej prokuratúry oboznámenej na verejnom zasadnutí v spojení s obžalobou Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 3Pv 51/19/2022 zo dňa 15. októbra 2020 vyplynulo, že obžalovaná mala od presne nezisteného času do dňa 28. februára 2018 spáchať zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pričom obvinenie bolo obžalovanej vznesené dňa 27. mája 2020. Uvedená skutočnosť ale na posúdenie riadneho vedenia života obžalovanou pred spáchaním trestného činu nemohla mať žiaden vplyv, a to z dôvodu princípu prezumpcie neviny, nakoľko predmetná trestná vec obžalovanej podľa oznámenia Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 3. júna 2022 doposiaľ nie je právoplatne skončená a konanie o obžalobe je na Okresnom súde Galanta vedené pod sp. zn. 1T/124/2020.

31. Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovanej N. O. krajský súd konštatuje, že tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Pokiaľ ide o námietku, že okresný súd nemal aplikovať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona krajský súd poukazuje na odsúdenie obžalovanej v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 1T/156/2020. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/156/2020 vyplynulo, že obžalovaná N. O. bola trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 11. januára 2021, sp. zn. 1T/156/2020 uznaná vinnou zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pričom jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s podmienčným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 16 (šestnásť) mesiacov. Trestný rozkaz bol obžalovanej doručený dňa 5. marca 2021 a nadobudol právoplatnosť dňa 16. marca 2021. Zo skutkovej vety trestného rozkazu vyplýva, že obžalovaná skutok spáchala dňa 27. februára 2018. Uznesenie o vznesení obvinenia pre spáchanie tohto skutku bolo obžalovanej oznámené dňa 1. apríla 2019.

32. Zo skutočností uvedených v bode 31 potom vyplýva, že obžalovaná N. O. stíhaný trestný čin páchala aj potom, ako trestný rozkaz Okresného súdu Galanta z 11. januára 2021, sp. zn. 1T/156/2020 nadobudol právoplatnosť (t. j. aj po 16- tom marci 2021), a to až do 13. apríla 2021. Poukaz obhajoby na rozlišovanie medzi dokonaním a dokončením trestného činu je v tomto prípade bez právnej relevancie aj z dôvodu, že kvalifikačným znakom stíhaného trestného činu je aj jeho páchanie po dlhší čas, z čoho potom vyplýva, že obžalovaná trestný čin páchala aj v čase, kedy už bola - a to dokonca za druhovo rovnaký trestný čin, právoplatne odsúdená. Uvedené potom znamená, že okresný súd správne aplikoval prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, čo zároveň vylučuje aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu. Krajský súd zároveň dodáva, obžalovaná N. O. mala rozhodnutím Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 24. mája 2019, sp. zn. 3Pv 395/18/2202, právoplatným dňa 31. mája 2019 podmienčne zastavené trestné stíhanie pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pričom jedným z predpokladov na také rozhodnutie je vyhlásenie obvineného o spáchaní stíhaného skutku, čo samé o sebe tiež vylučuje aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

33. Skutočnosti uvedené v bodoch 31 a 32 zároveň znamenajú, že stíhaný trestný čin nebol spáchaný kôr, ako bol Okresným súdom Galanta vydaný trestný rozkaz doručený obžalovanej, čo potom vylučuje možnosť aplikácie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, teda ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 11. januára 2021, sp. zn. 1T/156/2020.

34. Krajský súd za dôvodnú nevyhodnotil ani odvoláciu námietku obžalovanej N. O., podľa ktorej mal okresný súd aplikovať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona, teda že obžalovaná trestný čin spáchala v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Vykonaným dokazovaním bola preukázaná závislosť obžalovanej N. O. od metamfetamínu a krajský súd súhlasí s obhajobou v tom, že ide o chorobu, ktorá je aj medzinárodne klasifikovaná. Krajský súd však zároveň uvádza, že by odporovalo povahe tejto poľahčujúcej okolnosti, aby bola priznávaná páchatelom trestných činov v prípade, ak by páchatel chorobou trpel v dôsledku svojho životného štýlu, t. j. užívania zakázaných látok a negatívne dôsledky takto vyvolanej choroby by následne pri páchaní trestnej činnosti mali byť vyhodnocované v jeho prospech.

35. Vo vzťahu k poukazu obžalovanej N. O. na trest uložený medzičasom už odsúdenému G. D. krajský súd uvádza len toľko, že v odvolacom konaní nepreskúmava trest, ktorý bol uložený inej osobe, a preto túto odvoláciu námietku obžalovanej považuje za bezpredmetnú. Naopak v reakcii na ňu krajský súd poznamenáva, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná už mala trestné stíhanie za drogovú trestnú činnosť v minulosti podmienčne zastavené a následne aj bola za drogovú trestnú činnosť právoplatne odsúdená, sa trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, ktorý jej bol uložený napadnutým rozsudkom, javí byť neprimerane mierny.

36. Záverom krajský súd uvádza, že vzhľadom na zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu bolo potrebné opätovne rozhodnúť o treste prepadnutia vecí vo vzťahu k oboj obžalovaným, pričom v prípade obžalovanej D. Q. tento trest uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že išlo o veci použité na spáchanie trestného činu a v prípade obžalovanej N. O. tento trest uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo vzťahu k veciam použitým na spáchanie trestného činu a vo vzťahu k finančnej hotovosti podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona ako k veci, ktorá je výnosom z trestnej činnosti. Na rozdiel od napadnutého rozsudku krajský súd do výroku k trestu prepadnutia vecí výslovne neuviedol, že ich vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva štát, pretože výrok podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona do rozsudku patrí len v prípade, ak by súd rozhodol inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Keďže však okresný súd v napadnutom rozsudku nerozhodol, že by sa vlastníkom prepadnutej veci mal stať niekto iný ako štát, teda niekto iný než Slovenská republika, potom platí, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát, a to bez potreby vyjadrenia tejto skutočnosti osobitným výrokom.

37. Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol týmto rozsudkom tak, ako je uvedené v jeho výroku.

38. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.